

Zaucha T., *Kość. par. pw. Wniebowzięcia NMP, św. Krzyża i św. Bartłomieja w Drohobyczu*, [w:] *Kościół i klasztory rzymskokatolickie d. woj. ruskiego*, t. 6, Kr. 1998.

A. Lipczik

Skoroszyński Jan, snycerz ze Zdun w Wielkopolsce. Być może wyk. 3 ołtarze, ok. 1720 (lub ok. 1736, wg Jankowskiego), w kość. par. Oczyszczenia NMP we wsi Starygród k. Krotoszyna. Są to: ołtarz gł., architektoniczny, regencyjny, z rzeźbami świętych Wojciecha i Stanisława bpów (nad bramkami), oraz 2 boczne niearchitektoniczne, skomponowane z wici akantu (wszystkie z fundacji księdza Gielskiego).

KZSP, t. 5, z. 11, 1973. – Brykowski R., *Wielkop. kościoły drewniane. Wykaz kościołów i kaplic drewnianych na terenie woj. wielkop.*, oprac. Ruszczyk G., P. 2001. – Jankowski A., *Kościół drewniany o zdwojonej konstrukcji ścian w Wielkopolsce*, Bydgoszcz 2009, s. 304-307 (nazwa miejscowości w wersji: Stary Gród). – Marzęta B., *Kość. par. pw. Oczyszczenia NMP. Starygród* (Oddz. Terenowy NID w Poznaniu, 27 XI 2015), w serwisie ZABYTEK.PL, www.https://zabytek.pl/pl/obiekty/starygrad-kosciol-parafialny-pw-oczyszczenia-nmp (dostęp 27.09.2017).

A. Bernatowicz

Skorupka Baltazar, kartownik krak., wzmiankowany w 1602 w miejskiej księdze Krakowa.

ANK, rkps nr 226 (advoc.), s. 118.

E. Różycki

Skorupka Marcin, kartownik krak., zapewne także wytwórca papieru oraz sprzedawca gotowych talii kart. W 1590 był wraz z Grzegorzem Żakiem (Żakiem) starszym cechu kartowników krak., a godność tę piastował również w następnych latach. Za sprawą Jakuba Siebeneychera, wykonawcy testamentu Stanisława Dobrochowskiego, 6 V 1594 wszedł w posiadanie drewnianego domu Dobrochowskich, stojącego przed bramą Mikołajską w Krakowie. 6 V 1609 przed krak. urzędem wójtowskim wraz ze starszym cechu kartowników Janem Starostką dokonał wyceny

rzeczy (w tym płyt drzeworytniczych do kart) należących do innego miejscowego kartownika – Baltazara Starostki. Wzmiankowany w dokumentach miejskich jeszcze w 1624.

W 1595 przygotował płytę drzeworytniczą z talią kart, z której 4 odbite arkusze użyte zostały jako materiał usztywniający do sporządzenia oprawy rękopisu *Fundacia albo założenie bractwa Pannj Marii na uliczi szwiętego Szczepana. W Cracowie r. Bożego 1588 dnia V. octobra* (ANK, nr 3498); wykorzystano do tej oprawy także 27 kart już pociętych i pokolorowanych nieznanego autora; arkusze z kartami autorstwa S. albo zostały przez niego odrzucone jako nieudane, albo sprzedano je w tym stanie po jego śmierci. Na każdym arkuszu mieściło się 18 kart; na karcie przedstawiającej tuza winnego znajduje się poniżej figury sygnatura: „MARCIN SKORVPKA 1595”, a także zapewne gmerk S. wyobrażający tarczę herbową z dwoma tzw. sercami tuzowymi, przebitymi ukośnie mieczami; na karcie dziewiątki czerwiennej widnieją inicjały „AF”, prawdopodobnie drzeworytnika przygotowującego formę do produkcji. Zdaniem Tomkowicza kartownicy w rzeczywistości trudnili się przede wszystkim wyrobem arkuszy papieru, zaś przygotowywanie np. drobnych obrazków, talii kart itp. było wyłącznie częścią ich produkcji.

Tomkowicz S., *Przyczynki do historii kultury Krakowa w pierwszej poł. XVII w.*, Lw. 1912, s. 262. – Chmiel A., *Krakowskie karty do gry XVI-go w.*, Rzeczy Piękne, 1919 nr 2, s. 17-20, nr 3, s. 10-17 (z repr.). – Crac. impressorum, s. 388, nr 784. – Krzysztofowicz S., *Grupa krak. kart do gry z XVI i XVII wieku*, Kwart. Historii Kultury Materialnej, 1965 nr 13, z. 4, s. 691, 692, 696. – Ptaśnik J., *Papiernie w Polsce XVI w.*, [w:] *Papiernie w Polsce XVI wieku. Prace Franciszka Piekosińskiego, Jana Ptaśnika, Kazimierza Piekarskiego...*, wyd. Budka W., Wr. 1971, s. 31. – Hamerliński-Dzieryżyński A., *O kartach, karciarzach, grach poczciwych i grach szulerskich. Szkice obyczajowe z wieków XV-XIX*, Kr. 1989.

ANK, rkps 225 (advoc.), s. 106, rkps 226 (advoc.), s. 880, rkps nr 29 (scab.), s. 572, rkps nr 30 (scab.), s. 827, 829. – BN, Arch. Michała Brensztejna, rkps IV 10662: Brensztajn M., *Karty do gry. Hazard*, s. 49-50.

E. Różycki
M. Myśliński